

LBRIS

We know
books

Marius Olaru

ȘARPELE CU PENE

Prefață de Constantina Raveca Buleu

LIMES
2024

CUPRINS

Prefață	5
Quetzalcoatl I de Octavio Paz	11
Quetzalcoatl II de William Shakespeare	25
Quetzalcoatl III de Mihai Eminescu	43

Quetzalcoatl I de Octavio Paz

Quetzalcoatl

*Hamlet e sinele-personaj al meu dominant
când uit unde sunt, și mă trezesc animat
de o dorință de răzbunare
pe asasinul fratelui meu geamăn.*

*Dar dansul cuvintelor nu mai mișcă munții,
și de aceea vin să te întreb Octavio Paz,
dacă ar fi mai lucrativ să mă alătur regizorilor,
ce hipnotizează soarta noastră comună
cu filme sau seriale stupefiante.*

Octavio Paz

Asasinarea în filme face bani. Așadar, cu mine,
înfiorează-te – ucigașii abundă – ecranele palpiteză –
imaginația devine lividă – becul de bliț al memoriei

ale vieții și morții – geniul capodoperelor de film
regrupează piesele secolului nostru nedumerit.

Toată lumea pare invitată să taie o felie – pentru muză – din
tortul vieții excepționale. Succes tuturor jucătorilor! Mai
bine să fii decât să nu fii – deși ființa
este plină de scene aiurite și zile năucite,
iar judecătorul interior al vieții noastre
este privat de somn.

Fie ca toți actorii vieții să fie la fel de fericiți
ca o reclamă comercială de film grozav!

Deși mai bine să nu fii decât să fii o roțiță
în mașini naționale care merg pe vise ce pocnesc rapid.

Și eu am crezut că am ratat vise,
așa că am ajuns din urmă zâmbetul de film-noir
al lui Roman Polanski.

El duce într-un cosmos paralel –
făcut din materia talentului – de o dornicie universală –
extins dincolo de limitele actuale.

Focul în aer liber, hipnotic, al spectacolului!

Ce este, oare, de văzut, în jurul lui, dacă nu acțiune?

Și, cu sosirea unor vremuri noi, mai multă acțiune.

Ființe zvelte – care ar putea fi comparate
cu cireșele culese înainte de vremea lor –
pentru a se coace mai repede –
sunt prinse în încrucișarea de focuri a poftei umane.

Uneori cresc pentru a trăsni viguros
împotriva apetitului uman colosal.

Imagini sfâșietoare presărate cu răni ca zmeura
interferează cu viziunea expansivă a regizorilor de film
extrem de ocupați – între filmări – și moderează
veselia zarvei lor fiscale.

Atât de multe se întâmplă în interiorul conștiinței lor
avansate, de ultimă oră!

Sunt un intrus în acea conștiință
pe numele de Octavio Paz.

Cred că nu poate exista societate fără poezie –
deși societatea nu zboară
cu aripile de albatros ale poeziei.

Acum se pare că societatea este afectată
de un dans uniform – că viața modernă
este rapid secătuită de vin spiritual –

Fractali tehnologici fascinează
un număr mare de ființe umane,
tot mai mult dependente de jocurile lor.
Bun venit în singurătatea noastră socială!
Viitorul ca poem viu – nicăieri aproape.
Cu toate acestea, putem deja să vedem
mici incursiuni în frunte cu poezia practică.
Un cuvânt slab este deja slobozit,
despre constituția psihicului comun.

Poate că nu este momentul potrivit
pentru a acționa pe acest pământ, al uriașilor,
așa că aceasta este doar o tragere tentativă la loterie.
Drept urmare, destul de neașteptat, Mercurio
se trezește din moartea sa temporară.
Cine știe de ce – poate pentru că cuvintele lui
au însemnat foarte mult pentru omenire,
și încă mai însemnează mult.
Mercurio înțelege repede – și vorbește grăbit.
El trimite, ca o febră, legile psihicului comun
să se cațere pe nasul reglat cu finețe

pentru a aduce emoție epocală viselor lor anoste.

Și încurajează poeziile hrănite cu lingurița
să fie îndrăznețe, și să deschidă venele revoluției,
astfel încât frumusețea vieții sociale
să le scurgă de vin.

Datorită lui Mercurio, cuvântul revoluție este restaurat.

Mișcarea perpetuă a viforelor poetice
preia din nou centrul scenei contemporane.
Sunt vânturi de schimbare și de permanență.

La antipozi – și în alte părți – Amrita Pritam
ține evidența personificării revoluției.

Devine clar că revoluția
nu trebuie să-și dezgolească sânii,
în semn de hotărâre fermă.

Revoluția poate fi și un bărbat
îmbrăcat neelegant, care nu face altceva
decât să scormonească alene
printre frunzele roșii de toamnă
în căutarea unor linii tandre.

Cu alte cuvinte, revoluția cu încetinitorul